

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010142
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1119010142.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, predsedníčkou senátu JUDr. Ivetou Zelenayovou, v trestnej veci obžalovaného P. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v konaní o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/9/2019 z 27.09.2019, dňa 18. marca 2021 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 312 ods. 4 Tr. por. predsedníčka senátu odvolacieho súdu späťvzatie odvolania námestníčkou Okresného prokurátora Bratislava I, berie na vedomie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. K. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v lehote najneskôr do dňa 18.06.2018 bez vážneho dôvodu nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Bratislave napriek skutočnosti, že táto povinnosť mu bola uložená právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/123/2018 zo dňa 04.06.2018, pričom obžalovaný výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody prevzal osobne dňa 04.06.2018, avšak aj napriek tejto výzve na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil.

Za to bol obžalovaný P. K. prvostupňovým súdom odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, hneď po vyhlásení rozsudku, teda v zákonnej pätnásťdňovej lehote od jeho oznámenia, podľa § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoby oprávnené na podanie odvolania podľa § 307 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. podali odvolanie prokurátor a obžalovaný P. K., obaja proti výrokom o uloženom treste.

Prokurátor odôvodnil podané odvolanie tým, že vzhľadom na obsah vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom, nemohol súhlasiť s uloženým trestom, nakoľko komplexnosť vyhodnotenia dôkazných prostriedkov, rozhodujúcich skutočností či zohľadnení zásad pre ukládanie trestov páchatelom trestných činov, podľa § 34 a nasl. Tr. zák., v kontexte naplnenia účelu trestného konania, rešpektujúc zachovanie zásad tak individuálnej ako i generálnej prevencie, neopodstatňuje v prípade obžalovaného P. K. rozhodnutie spočívajúce v uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej a prípustnej trestnej sadzby, ktorý je s prihliadnutím na okolnosti predmetnej trestnej veci či osobu obžalovaného neprímeraný, resp. neprímerane mierny. S poukazom na zákonné ustanovenia vzťahujúcimi sa predmetnú vec a s poukazom na § 37 písm. m) Tr. zák., z

odpisu registra trestov obžalovaného P. K. vyplýva, že bol doposiaľ celkovo štrnásťkrát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť, najmä majetkovej povahy, pričom v podstate od nadobudnutia plnoletosti bol vo výkone trestu odňatia slobody s epizódnymi časovými prestávkami a to i s prihliadnutím na to, že v niektorých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, resp. bolo súdom upustené od uloženia ďalšieho či súhrnného trestu, avšak vo zvyšných prípadoch išlo o odsúdenia spravidla k nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere až na desať mesiacov. Poukázal aj na legislatívnu úpravu uvedenej priťažujúcej okolnosti, druhá alinea, ktorá ponecháva na úvahe súdu aplikáciu tejto formy priťažujúcej okolnosti, ale s prihliadnutím na osobnostný profil obžalovaného, vyplývajúci z registra trestov, bol toho názoru, že predchádzajúce odsúdenia nie sú zanedbateľné a prehliadnuteľné, keďže išlo o úmyselné trestné činy s vysokou frekvenciou páchania. Po vyhodnotení predchádzajúcich odsúdení konštatoval, že v prípade obžalovaného P. K. je legálne daný dôvod pre uloženie trestu v inej výške, ako bol predmetným rozsudkom uložený, keďže predchádzajúce početné odsúdenia osobu obžalovaného profilujú ako subjekt, ktorý svoj produktívny život venuje páchaniu trestnej činnosti a tento aspekt tvorí súčasť jeho osobnostnej zložky, čím sa len zintenzívňuje jeho nebezpečnosť z pohľadu nevyhnutnej zákonnej ochrany spoločnosti. Teda pokiaľ má byť dosiahnutý účel, pre ktorý je trest ukladaný, ako následok protiprávneho konania, tak by mal byť patrične v zmysle zásad pre ukladanie trestov i primerane personifikovaný vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi a mal by rovnako odzrkadľovať nielen morálne a spoločenské odsúdenie protiprávneho konania, ale aj povahovú štruktúru osoby obžalovaného, zohľadňujúc jeho osobnostné napredovanie či vývoj v korelácii so snahou po resocializácii a následného začlenenia sa do spoločnosti. V tomto prípade nepovažuje súdom prvého stupňa uložený trest, ktorý v sebe zahŕňa gradáciu nebezpečnosti konania recidivujúceho páchatela, za postačujúci pre dosiahnutie účelu trestu, pre ktorý je ukladaný a to najmä s ohľadom na celkový jeho zmysel z pohľadu či už generálnej alebo individuálnej prevencie, ako to vyplýva nielen z ustanovenia § 1 a § 34 ods. 1 Tr. zák. Po vyhodnotení zákonných kritérií na ukladanie druhu trestu a jeho výmery, z vyšetrovacieho spisu je zjavné, že v konaní osoby obžalovaného sú znaky recidívneho konania, nakoľko jeho postoj k predchádzajúcim trestom a ich výkonu nemožno, z ohľadom na aktuálne stíhanú trestnú činnosť, vnímať ako snahu po náprave či resocializácii, alebo snahu po vedení spôsobu života v súlade s normami obvyklého správania sa v rámci zákonného rámca, pričom na ilustráciu týchto skutočností príkladmo uviedol, že obžalovaný bol už v minulosti trikrát právoplatne odsúdený iba za prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Preto po logickom uvážení všetkých rozhodujúcich okolností prípadu, tak jednotlivo ako i v ich vzájomných súvislostiach či súhrne, ako i príslušnej zákonnej úpravy je dôvodný a po všetkých stránkach opodstatnený záver spočívajúci v uložení adekvátneho trestu, vo výmere odzrkadľujúcej povahu trestnej činnosti, jej charakter a intenzitu, opakujúci sa spôsob spáchania trestnej činnosti a najmä osobu obžalovaného. Nakoľko v danom prípade prichádza do úvahy ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, po zohľadnení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. v rozpätí trestnej sadzby vo výmere od 8 do 24 mesiacov, aj v prípade aplikácie postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Tr. zák. Okresným súdom Bratislava I a následnom znížení dolnej hranice takto zákonom upravenej trestnej sadzby o jednu tretinu, súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v rozsahu 6 mesiacov, nie je takým trestom, ktorý by odzrkadľoval nielen charakter tejto trestnej činnosti, či opakujúci sa spôsob konania obžalovaného a taktiež by sledoval aj účel, pre ktorý je ukladaný a pre ktorý je trestné konanie vedené, pričom najmä z pohľadu jeho personifikácie k osobe obžalovaného ho nemožno vnímať za primeraný. Obžalovaný opakovane vedome ignoruje právoplatné rozhodnutie súdov Slovenskej republiky v trestných veciach vo vzťahu k svojej osobe, pričom v jeho prípade podstatným spôsobom zlyhávajú funkcie trestu a jeho účel vyjadrené v § 34 Tr. zák. a spoločnosť pred opätovným páchaním trestnej činnosti obžalovaným neochránila ani hrozba trestu odňatia slobody za skutok, za ktorý bol Okresným súdom Bratislava I odsúdený, je teda zrejmé, že ani doposiaľ ukladané tresty nemali na obžalovaného výchovný účinok a za takejto situácie uloženie trestu na samej dolnej hranici trestu odňatia slobody zákonom upravenej trestnej sadzby nie je primerané. Poukázal aj na odôvodnenie rozsudku na strane 3, odsek druhý, kedy súd konštatuje, že na strane obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti, pričom síce obžalovaný spáchanie skutku priznal a oľutoval, súd mu však túto okolnosť nepriznal ako poľahčujúcu, nakoľko vzhľadom na doterajší život obžalovaného mal vážne pochybnosti o úprimnosti oľutovania posudzovaného trestného činu. Obžalovaný počas celého prípravného konania ani raz neoľutoval spáchanie skutku, pričom ľútosť vyjadril až počas záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 27.09.2019 a s prihliadnutím na dovtedajší priebeh trestného konania je dôvodné považovať jeho priznanie za účelové a formálne, pretože neprejavil skutočnú ľútosť s poukazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 14.2.2018, sp. zn. 4 Tdo 1608/2017. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil a zároveň podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa,

aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo viackrát určované a následne z viacerých dôvodov odročované, pričom naposledy bol určený termín verejného zasadnutia na 16.03.2021.

Pred otvorením verejného zasadnutia 16.03.2021, ustanovený obhajca obžalovaného JUDr. Mgr. L. P. sa telefonicky ospravedlnil z účasti, z dôvodu karantény, v súvislosti s príchodom zo zahraničia. Obžalovaný P. K. pred otvorením verejného zasadnutia však výslovne prehlásil, že podané odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/9/2019 z 27.09.2019, berie späť. Následne uznesením zo 16.03.2021 bolo predsedníčkou senátu odvolacieho súdu rozhodnuté podľa § 312 ods. 4 Tr. por., že berie na vedomie späťvzatie odvolania obžalovaného P. K., nar. XX.XX.XXXX v V..

Krajskému súdu v Bratislave bolo 18.03.2021 doručené písomné podanie námestníčky Okresného prokurátora Bratislava I zo 17.03.2021, v ktorej oznamuje, že v trestnej veci P. K., v konaní vedenom Krajským súdom Bratislava I, sp. zn. I To/32/2020, ktorému bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I vyhláseným na hlavnom pojednávaní dňa 27.09.2019 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, podľa § 312 odsek 2 Trestného poriadku berie späť odvolanie, oznámené na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.09.2019 na Okresnom súde Bratislava I a písomne doplnené dňa 15.11.2019, proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, pod sp. zn. 6T/9/2019 zo dňa 27.09.2019.

Podľa § 312 ods. 1 Tr. por. po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20210101>>.

Podľa § 312 ods. 2 Tr. por. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.

Podľa § 312 ods. 3 Tr. por. odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom, inou oprávnenou osobou alebo zákonným zástupcom môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať také odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného. V tom prípade plynie obžalovanému nová lehota na podanie odvolania od upovedomenia, že odvolanie bolo vzaté späť.

Podľa § 312 ods. 4 Tr. por. vzatie odvolania späť vezme uznesením na vedomie predseda senátu odvolacieho súdu, a ak nebola vec doteraz tomuto súdu predložená, predseda senátu súdu prvého stupňa.

Vzhľadom k tomu, že predsedníčka senátu odvolacieho súdu nevzhladla žiadnych prekážok proti tomu, aby späťvzatie odvolania prokurátorkou bolo vzaté na vedomie, pretože prehlásenie o späťvzati odvolania bolo výslovné (§ 312 ods. 2 Tr. por.) a k späťvzati došlo skôr, než sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, predsedníčka senátu odvolacieho súdu rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.